



Στην αυλή της Γης



Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός περιβάλλοντος, η Ξένια Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός / ακτομηχανικός, και η Σοφία Κατσάμπά, εκπαιδευτικός, συμμετέχει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife.

www.akti.org.cy

Για τις απόψεις / σχόλια / εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Πάει κι αυτή η... χορηγία

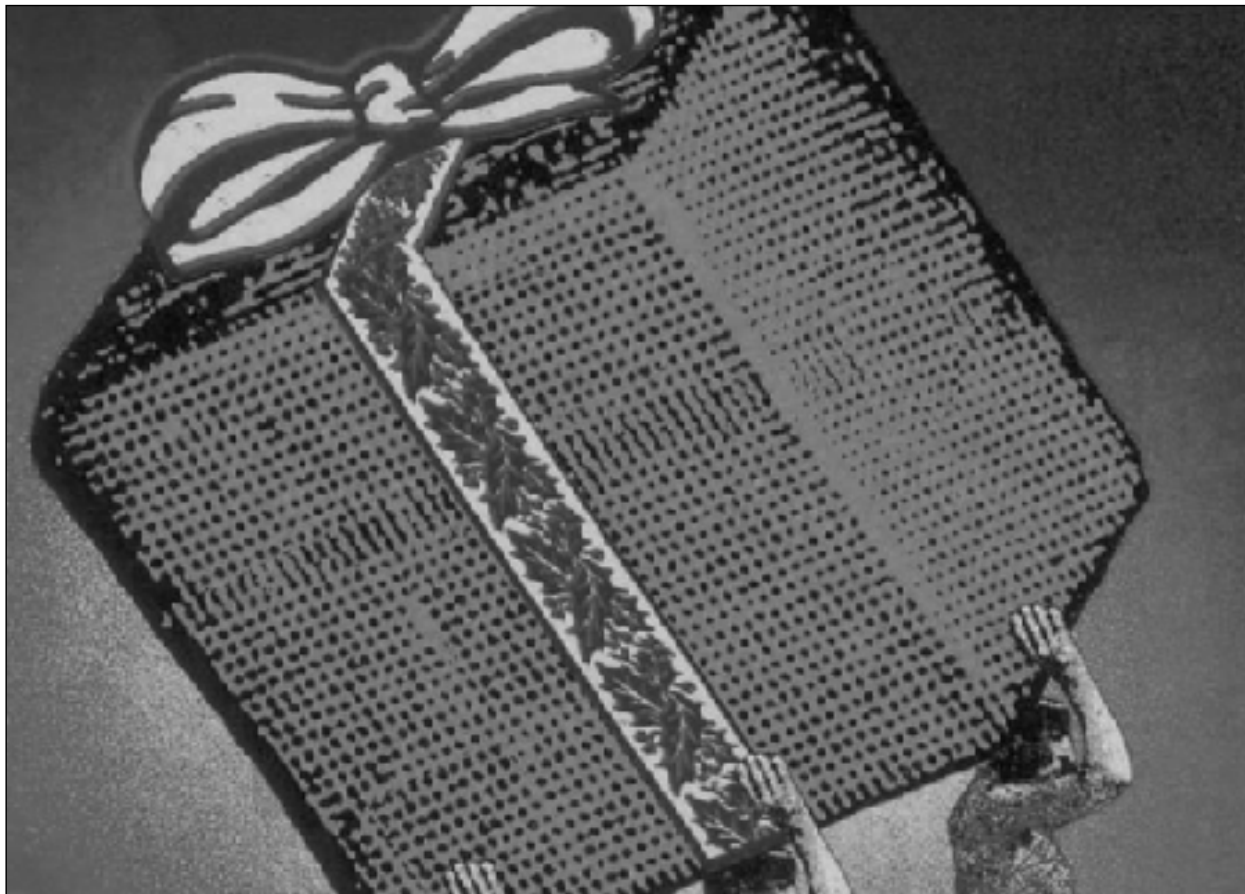
«**Ε**χω οδηγίες να σας πληροφορήσω ότι η ετήσια χορηγία για το 2012 δεν θα καταβληθεί. Σύντομα θα σας αποσταλεί σχετική ενημέρωση». Αυτή ήταν η απάντηση αρμόδιας λειτουργού του τμήματος Περιβάλλοντος στην ερώτηση του Μη Κερδοσκοπικού Οργανισμού Ακτή, Κέντρο Μελετών και Έρευνας, σε ό,τι αφορά την ετήσια χορηγία των μερικών εκατοντάδων ευρώ που δίδεται κάθε χρόνο σε περιβαλλοντικούς οργανισμούς της Κύπρου. Το ποσό αυτό αποτελεί τη μόνη υποστήριξη του κράτους προς τους οργανωμένους πολίτες που αγωνίζονται για το περιβάλλον και την ποιότητα της ζωής μας. Ήταν μια συμβολική



Του δρος Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης

περισσότερο χειρονομία, ότι, ναι, σας αναγνωρίζω ως μια οντότητα της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών, γιατί ως χορηγία ήταν ελαχιστότατη. Για σκοπούς πληροφόρησης, αναφέρεται ότι για να λειτουργήσει αποτελεσματικά ένας σοβαρός τέτοιος μη κερδοσκοπικός οργανισμός χρειάζεται από 20 έως και πέραν των 100 χιλιάδων ευρώ κάθε χρόνο, ανάλογα με την εμβέλεια / δύναμή του. Ως εκ τούτου, η εν λόγω ελάχιστη κρατική χορηγία ήταν όντως συμβολική.

Και θα μπορούσε να ήταν μια αποδεκτή, υπό από την παρούσα κρίση, ενέργεια, αλλά οι προκλήσεις είναι πολλές. Όταν ένας οργανισμός που κατά βάση στηρίζεται στις δωρεές κάθε είδους των μελών του, στερείται το 100% της ηθικής στήριξης του κράτους και από την άλλη βλέπει τον χορό των δισεκατομμυρίων των τραπεζών, την αγωνία των υψηλόμισθων του Δημοσίου πέραν των 3.500 ευρώ μήπως χάσουν το 10% του μισθού τους και στην ΑΗΚ να έχουν πε-



ριορίσει τα έξοδα για αγορά νέων καρεκλών από 700 σε 500 ευρώ η μία, ε ναι, νιώθεις ο μ... της υπόθεσης. Σε μια περίοδο όπου όλες οι αναλύσεις για το τι έχει οδηγήσει στην κρίση αυτή δείχνουν την αύξηση του "εγώ-προσωπικού συμφέροντος" σε σχέση με το "εμείς-συλλογικό συμφέρον", αυτοί που έχουν μείνει και για χρόνια βγάζουν από την τσέπη τους για να συντηρήσουν σε εθελοντικό / άμισθο χρόνο μία φωνή ανεξαρτησίας και ελπίδας, λαμβάνουν από το κεντρικό κράτος το μήνυμα ότι

έχει αξιολογηθεί η δική σας συμβολή ως δευτερευούσης σημασίας και ως εκ τούτου κρίνουμε σημαντικό να αποκόψουμε το 100% της υποστήριξής μας; Πώς μεταφράζεται όμως και από το "παζάρι" αυτό το μήνυμα; Ότι το περιβάλλον, και ιδιαίτερα όταν αυτό υποστηρίζεται από ανεξάρτητα στόματα, είναι πολυτέλεια. Η κοινωνία των πολιτών και η θεσμοθετημένη θέση μέσα από όλες ανεξαιρέτως τις ευρωπαϊκές νομοθεσίες που μεταφέρθηκαν στο Κυπριακό δίκαιο (π.χ. 102(Ι)/2005,

140(Ι)/2005, η σύμβαση του Άαρχους κ.λπ.) για υποστήριξη της ώστε να ασκεί αποτελεσματικά τον ρόλο της είναι και αυτά πολυτέλεια. Με το ίδιο σκεπτικό, οι βιομηχανίες πέριξ της κοινότητας Κοφίνου, παρότι διαθέτουν όλη την απαραίτητη τεχνολογία, φαίνεται να μην τη χρησιμοποιούν λόγω πολύ υψηλού κόστους λειτουργίας. Πολυτέλεια και αυτό. Οι κοινοτικές αρχές μάταια διαμαρτύρονται για την άγνοση δυσσομίας που καλύπτει κάποιες βραδιές τις οικίες τους. Στην ίδια βάση, από το

στρατόπεδο που γειτνιάζει με τον χώρο ολοκληρωμένης διαχείρισης απορριμμάτων στην Κόση μάς ενημερώνουν ότι όποτε φυσά ο αέρας από τον ΧΥΤΥ προς το μέρος τους νιώθουν να ασφυκτιούν. Και όμως το εργοστάσιο αυτό έχει όλες τις πρόνοιες για να μην μυρίζει σε μερικά μόνο μέτρα από αυτό. Λειτουργούν οι υφιστάμενες τεχνολογίες αντιρρύπανσης και περιορισμού της οσμής, όταν το κόστος λειτουργίας τους αντιστοιχεί σε πολλές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ τον χρόνο; Ή είναι και αυτό πολυτέλεια;

Προφανώς οι αποφάσεις για περικοπές δεν έρχονται από τα επιμέρους τμήματα αλλά από το κεντρικό κράτος. Όμως, όπως πάντα, αυτές δεν είναι στρατηγικά στοχευμένες. Είναι κατανοητό ότι ο καθένας προσπαθεί να κόψει τα έξοδά του από όπου θα έχει τις λιγότερες αντιδράσεις και λιγότερες άμεσα απτές αρνητικές επιπτώσεις. Όμως, σε αυτήν ακριβώς την κρίσιμη στιγμή χρειάζεται να αναδειχθεί και να υλοποιηθεί η αναγκαιότητα της ενίσχυσης του κοινωνικού ιστού και των δράσεων ενδυνάμωσης των ηθικών αξιών που κρατούσαν μέχρι πρότινος το σύστημα σε κάποια ισορροπία. Αν περιορίσουμε τη δύναμη όλων των "πράσινων πρωτοβουλιών", ποιοι θα πιέζουν για την προώθηση της πράσινης ανάπτυξης και των πράσινων θέσεων εργασίας που κατά τεκμήριο είναι από τις οικονομικές περιοχές που μπορούν να δώσουν ανάσα σε αυτή την κρίση που περνάμε; Ποιοι θα πιέζουν για την προστασία και βελτίωση της ποιότητας της ζωής μας;

Εύχομαι σύντομα άλλες πρωτοβουλίες του κράτους να δράσουν διορθωτικά σε αυτή την άστοχη αποκοπή πόρων και στήριξης προς τους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς και η συνεργασία με το κράτος να ενδυναμωθεί.

ΖΩ! σε έναν κόσμο ... που πνίγεται από τα σκουπίδια!



Saida, Λίβανος. 1 εκατομμύριο σκουπίδια στοιβάζονται σε αυτή τη μεγάλη χωματερή, που βρίσκεται πάνω στη θάλασσα (δείτε τη φωτογραφία από το portal <http://www.demotix.com>. Εί-

ναι τρομακτικό!). Τα κύματα μεταφέρουν τα σκουπίδια παντού στη Μεσόγειο. Αποδέκτης είναι και η Κύπρος. Διασυννοριακά τα προβλήματα της ρύπανσης. Πώς αντιδρούμε; **ΞΛ**

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

... στη Λεμεσό διά θαλάσσης!



Η Λεμεσός φτιάχνεται και ομορφαίνει, όλοι το παραδέχονται. Την είδα προχτές από τη θάλασσα. Φαίνονται όμορφες ακόμα και αυτές οι άσχημες, τερατώδεις παραλιακές πολυκατοικίες. Είναι όμορφη η εικόνα των πόλεων μας από

τη θάλασσα. Γιατί δεν επενδύουμε σε αυτό; Παράκτιες συγκοινωνίες, για παράδειγμα; Σε πόσες παραλιακές μας περιοχές υπάρχει έστω και μία αποβάθρα, για να μπορεί να βλέπει κανείς την πόλη από τη θάλασσα; Αντί να πρωταγωνι-

στούμε σε κατασκευές βαρέως τύπου, π.χ. κυματοθραύστες, ας αναθεωρήσουμε την προσέγγισή μας ως χώρα και ας δούμε τα όμορφα στοιχεία μας που μπορούμε να αναδείξουμε. Είναι ωραία η θάλασσα! **ΞΛ**